

УДК 334:331.2

ПРОБЛЕМИ ТА НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЩОДО СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ В УКРАЇНІ

Попова І.А.

PROBLEMS AND WAYS OF IMPROVING REGULATORY SUPPORT TO STIMULATE INNOVATION ACTIVITY IN UKRAINE

Popova I.A.

Розглянуто основні нормативно-правові акти щодо стимулювання інноваційної діяльності робітників підприємств. Визначено неузгодженість забезпечення принципів державної інноваційної політики шляхами реалізації державної інноваційної діяльності. Означено проблеми та напрями удосконалення нормативно-правового забезпечення.

Ключові слова: нормативно-правові акти, концепції, стратегії, інноваційна діяльність, науково-технічна сфера, освіта.

Актуальність дослідження. В сучасних умовах господарювання особливу увагу заслуговують питання інноваційної розвитку країни, регіонів та підприємств, оскільки формування інноваційної моделі розвитку економіки країни, регіонів можливо лише при наявності діючої системи спонукання до конкурентоспроможної та прояву науково-технічної праці. У зв'язку з цим, найбільшої актуальності набувають проблеми відновлення винахідницької та раціоналізаторської діяльності на промислових підприємствах, створення могутніх стимулів для розвитку інноваційної праці, яка пов'язана з розробкою та впровадженням інновацій. За таких умов, ключове значення для забезпечення інноваційного розвитку держави та регіонів покладається на нормативно-правове регулювання.

В Україні розроблена досить солідна законодавча база, якою окреслена загальна орієнтація на інноваційний розвиток національної економіки і визначені конкретні шляхи переходу України на інноваційну модель. Але і в державних аналітичних актах, і в наукових дослідженнях відзначається недосконалість окремих законів, їх

невідповідність сучасним вимогам. До серйозних вад Закону України «Про інноваційну діяльність» відносять поряд з іншим недостатньо чітке визначення окремих термінів інноваційного процесу. Невідкладні дієві заходи, спрямовані на вдосконалення законодавчої бази, мають сприяти більш ефективному втіленню в життя інноваційної політики нашої країни, що й визначило актуальність даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень. Питаннями нормативно-правового регулювання щодо інноваційної діяльності займалися такі вчені, як О.І. Амоша, В.П. Антонюк, В.Є. Новицький тощо [1; 2]. Однак незважаючи на значний вклад, вчених потребують подальшого дослідження питання щодо нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності з точки зору стимулювання праці.

Мета дослідження. На цій підставі основною метою статті є дослідження нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності з точки зору стимулювання праці.

Результати дослідження. Оцінка нормативно-правового забезпечення інноваційної активності у сфері праці повинна відбуватися у трьох напрямках: дослідження законодавства, що регулює інноваційну діяльність, трудове законодавство та нормативних актів, які визначають функції регіональних органів влади з точки зору забезпечення соціально-економічного розвитку регіонів.

Так, в ході дослідження інноваційної діяльності було з'ясовано, що існують розбіжності щодо її визначення, які стосуються поділу інноваційного процесу на окремі етапи. В деяких джерелах

інноваційний процес поділяється на етапи фундаментальних досліджень, прикладних досліджень, розробок, споживання інновацій [16], а в інших – на взаємопов'язані етапи від «зародження ідеї» до «ринку», в проміжку між якими знаходяться етапи «розробки», «дослідного виробництва», «виробництва», «маркетингу та збуту» [17, с. 49]; або на чотири етапи: освіта, наукова та науково-технічна діяльність, виробництво, споживання [18, с. 69]. В Законі неодноразово йдеться про розробку, виробництво та реалізацію інноваційного продукту та інноваційної продукції [34, с. 1, 12], що маємо підстави сприймати як поділ інноваційного процесу на етапи.

Виходячи із завдань дослідження, доцільним є виділення в інноваційному процесі трьох етапів. На першому етапі діють суб'єкти, які виконують науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи, спрямовані на створення інноваційного продукту [3, с. 1, 14]. На другому етапі відбувається використання і комерціалізація результатів наукових досліджень та розробок, виробництво нових конкурентоспроможних товарів і послуг, тобто впровадження в життя інноваційного продукту і виробництво інноваційної продукції [3, с. 1, 15]. Тут провідна роль належить інноваційним підприємствам, які можуть функціонувати у вигляді інноваційного центру, бізнес-інкубатора, технополісу, технопарку тощо [3, с. 1, 16]. На заключному третьому етапі здійснюється випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів, технологій, продукції та послуг. Ця діяльність також в основному покладається на інноваційні підприємства.

Так, згідно Закону України «Про інвестиційну діяльність», під інноваційною діяльністю розуміється одна із форм інвестиційної діяльності, яка здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу [19, с. 3]. А Закон України «Про інноваційну діяльність» подає інноваційну діяльність як діяльність, що спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок і зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг [3, с. 1].

Якщо до цих визначень інноваційної діяльності застосувати прийнятий нами поділ інноваційного процесу на три етапи, то за визначеннями обох законів інноваційна діяльність розпочинається з другого етапу інноваційного процесу, тобто на стадії використання чи впровадження вже добутих результатів наукових досліджень та розробок. Отже, за таких підходів перший етап інноваційного процесу, на якому в результаті НДДКР виробляється інноваційний продукт, до інноваційної діяльності не входить.

Однак, слід зазначити, що в Законі при визначенні інноваційного підприємства зазначається, що воно розробляє, виробляє і реалізує

інноваційний продукт і (або) продукцію чи послуги [3, с. 1]. Тобто, здійснює діяльність на першому (розробляє), другому (виробляє) і третьому (реалізує) етапах інноваційного процесу.

Отже, відбувається певне ототожнювання науково-технічної та інноваційної діяльності, але вони врегульовуються двома окремими законами [2; 3]. Науково-дослідні інститути, вищі навчальні заклади, інші наукові установи здійснюють широкий спектр наукової, освітньої діяльності [6]. Але в їх багатогранній науково-технічній діяльності лівова частка належить процесу розробки і створення новітніх конкурентоздатних технологій. Таким чином, співставлення наведених положень Закону дає підстави прослідкувати суттєві розбіжності у визначенні сутності і призначення інноваційної діяльності, а також брати під сумнів обґрунтованість поданого у Законі положення, що інноваційна діяльність розпочинається з етапу використання наукових досліджень і розробок.

Підтвердженням того, що до сфери інноваційної діяльності належить етап наукових розробок, знаходимо і в Законі України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [4]. Цей Закон, визначаючи, що суть спеціального режиму інноваційної діяльності полягає в наданні державної підтримки щодо стимулювання діяльності технопарків, встановлює, що цільові субсидії, як один із видів державної підтримки надаються для проведення наукових, науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт [4, с. 1, 3]. Тобто, інноваційна діяльність технопарків включає і перший етап інноваційного процесу.

Аргументи на користь віднесення науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт до інноваційної діяльності знаходимо у дослідженнях окремих науковців. Так, Б.В. Гриньов і В.А. Гусєв стверджують, що інноваційна діяльність – це комплекс робіт і заходів, які виконуються при створенні новачій та їх просуванні до реалізації [20]. Як бачимо, інноваційна діяльність розпочинається саме на етапі створення інновацій, тобто на першому етапі інноваційного процесу.

Узагальнюючи вищевказане, слід зазначити, що в Законі необхідно зробити доповнення відносно першого етапу інноваційного процесу при визначенні терміну «інноваційна діяльність». Таким чином, інноваційна діяльність – це діяльність, що спрямована на створення, розробку, використання і комерціалізацію інноваційного продукту і (або) зумовлює випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів і послуг.

В Законі України «Про інноваційну діяльність» знаходимо ще один приклад розбіжностей, які виникають з причини внесення змін до нього. Так, серед основних принципів державної інноваційної політики Закон проголошує принцип фінансової підтримки, здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної

діяльності [3, с. 3]. Однак, невдовзі, було виключено із Закону положення, які встановлювали конкретні заходи, спрямовані на здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики [3, с. 21, 22, р. 7 п. 3]. В результаті проголошений принцип державної інноваційної політики став суперечити змісту Закону, одне із головних призначень якого, як зазначається в преамбулі, є встановлення форм стимулювання державою інноваційних процесів.

А якщо ці положення виключено, то для уникнення суперечностей необхідно *виключити із статті 3-2 Закону принцип здійснення сприятливої кредитної, податкової і митної політики, а із статті 6-1 таку форму регулювання інноваційної діяльності як встановлення пільгового регулювання суб'єктів інноваційної діяльності.*

Аналіз нормативної бази щодо інноваційної діяльності довів, що держава визначає основні напрями в загальнодержавному інноваційному процесі, але навіть не окреслює шляхи їх реалізації за всіма вказаними пунктами переліку принципів (рис. 1).

Так, при реалізації принципу першої пари «орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України – шляхом формування і реалізації державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм» передбачається наявність обґрунтованих, емких наукових теоретичних та емпіричних досліджень зі стану розвитку економіки по галузях на регіональному рівні, визначення їх конкурентоспроможного потенціалу відповідно до світових стандартів, яке відбувається згідно Закону України «Про державні цільові програми» [21], але які не достатньо мірою узгоджуються з Законом України «Про інноваційну діяльність» [3] як механізму створення державної інноваційної політики.

Також при реалізації даного принципу в системі формування державної інноваційної політики стали зміни до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» [2], які визначають, що державні цільові наукові та науково-технічні програми є основним засобом реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки шляхом концентрації

науково-технічного потенціалу держави для розв'язання найважливіших природничих, технічних і гуманітарних проблем. Державні цільові наукові та науково-технічні програми з пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки формуються центральним органом виконавчої влади у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності на основі цільових проектів, відібраних на конкурсних засадах. Таким чином, поєднання трьох законів дає визначення хто (центральні органи виконавчої влади у сфері наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності) та за рахунок чого (цільових проектів) визначає інноваційний шлях розвитку економіки України.

При аналізі можливості реалізації другого принципу «визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку України – шляхом визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального і місцевого рівнів» взагалі не виявляється логічного поєднання двох складових – основного положення і способу його здійснення: визначення пріоритету передбачається за рахунок визначення напрямку, що з позиції лексичного тлумачення – є тавтологією.

Щодо принципу «формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності – шляхом створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності», то маємо чітко визначену статтю 2 Закону України «Про інноваційну діяльність» [3] законодавчу базу інноваційної діяльності, яка передбачає дотримання положень відповідно до Конституції України [1] та законів України «Про інвестиційну діяльність» [19], «Про наукову і науково-технічну діяльність» [2], «Про наукову і науково-технічну експертизу» [5],

ПРИНЦИПИ ДІ	ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІ ДІД	НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІ ДІД
Орієнтація на інноваційний шлях розвитку економіки України	Формування і реалізація державних, регіональних і місцевих інноваційних програм	Закон України «Про державні цільові програми»,
Визначення державних пріоритетів інноваційного розвитку України	Визначення і підтримка пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, регіонального і місцевого рівнів	Закон України «Про наукову та науково-технічну діяльність»
Формування нормативно-правової бази у сфері інноваційної діяльності	Створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання ІД	Конституція України, Закони України «Про інвестиційну діяльність», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків», «Про спеціальну економічну зону «Яворів»», Закон «Про інноваційну діяльність» та інших законодавчих актів, що регулюють суспільні відносини у цій
Створення умов для збереження	Захист прав та інтересів суб'єктів ІД	Господарський кодекс України
Сприяння розвитку інноваційної інфраструктури	Підтримка функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури	Закон України «Про інноваційну діяльність»

Рис. 1. Забезпечення принципів державної інноваційної політики (ДІП) шляхами реалізації державної інноваційної діяльності (ДІД) згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність»

«Про спеціальний режим інвестиційної та інноваційної діяльності технологічних парків» [4], «Про спеціальну економічну зону «Яворів»» [22], самого Закону «Про інноваційну діяльність» та інших законодавчих актів, що регулюють суспільні відносини у цій сфері.

Реалізація принципу «створення умов для збереження, розвитку і використання вітчизняного науково-технічного та інноваційного потенціалу – шляхом захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності» забезпечується системою державних гарантій. Так, статтю 329 Господарського кодексу України [23] держава гарантує суб'єктам інноваційної діяльності: підтримку інноваційних програм і проєктів, спрямованих на реалізацію економічної та соціальної політики держави; підтримку створення та розвитку суб'єктів інфраструктури інноваційної діяльності; охорону та захист прав інтелектуальної власності, захист від недобросовісної конкуренції у сфері інноваційної діяльності; вільний доступ до інформації про пріоритети державної економічної та соціальної політики, про інноваційні потреби та результати науково-технічної діяльності, крім випадків, передбачених законом; підтримку підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів у сфері здійснення інноваційної діяльності.

Принцип державної інноваційної політики «сприяння розвитку інноваційної інфраструктури – шляхом підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури» забезпечується, насамперед, наявністю центральних органів державного регулювання інноваційної діяльності, які встановлені в розділі II Закону України «Про інноваційну діяльність». До яких слід віднести ВР України, Верховну Раду Автономної Республіки Крим, обласні, районні ради відповідно до їх компетенції, представницькі органи місцевого самоврядування, Кабінет Міністрів України, Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у сфері інноваційної діяльності.

Таким чином, інноваційна інфраструктура в Україні є функціонально неповною, недостатньо розвинутою. Вона не охоплює усі ланки інноваційного процесу. В інноваційному середовищі практично відсутні венчурні фонди та центри трансферу технологій. Не підтримується належним чином діяльність винахідників, раціоналізаторів, науковців, що мають завершені науково-технічні розробки. Не в повному обсязі використовуються освітній та науковий потенціал, насамперед вищих навчальних закладів, у сфері інформаційно-комунікаційних, високих наукоємних технологій, а також інформаційні ресурси системи науково-технічної та економічної інформації, зокрема бази даних технологій, науково-технічних досягнень.

Результати аналізу Стратегії соціально-економічного розвитку регіонів України довели, що майже у всіх регіонах розроблені заходи, щодо

підвищення інноваційної активності регіонів. Однак в деяких стратегіях не визначено, якими саме заходами буде відбуватися стимулювання інноваційної активності.

Висновки. Аналіз нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності в Україні показує, що загальне законодавство, яке закріплює основи державної політики у сфері інноваційної діяльності, достатньо розвинене, але носить переважно декларативний характер, оскільки не пропонує ефективних механізмів забезпечення виконання державної політики у сфері інноваційної діяльності на рівні спеціальних нормативно-правових актів. Не діють реально механізми непрямой державної політики, хоча блок фінансового законодавства і дозволяє це робити. Держава визначає основні напрями в загальнодержавному інноваційному процесі, але навіть не окреслює шляхи їх реалізації за всіма вказаними пунктами переліку принципів. Серед проблем, які стримують процес інноваційної активності у сфері праці, слід виділити наступні:

неефективність діяльності органів державного управління, які повинні забезпечувати інноваційний розвиток (існування розбіжностей у визначенні окремих термінів). Це пояснюється наступним, будь-яке положення закону чи іншого нормативно-правового акту має бути чітким, цілеспрямованим і, головне, таким, що не допускає подвійного його тлумачення. Якщо у певних державних актах допускаються різні за змістом і спрямованістю тлумачення одного й того ж положення, то це означає, що воно не відповідає викладеним правовим нормам, тощо;

недостатність фінансування інноваційної діяльності;

розбалансованість дій між суб'єктами управління регіоном та державними органами влади щодо питань реалізації програм науково-технічного розвитку, яка стосується у відсутності у регіональних органів влади повноважень щодо реалізації та розробки програм, які сприяють інноваційному розвитку.

Література

1. Конституція України // Ведомости Верховной Рады Украины (ВВР Украины), 1996, № 30, ст. 141.
2. Закон України „Про наукову і науково-технічну діяльність” від 13.12.1991р. за № 1977-XII (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Закон України „Про інноваційну діяльність” від 04.07.2002 р. за № 40-IV (із змінами і доповненнями) (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
4. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» від 16.07.1999 р. за № 991- XIV (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

5. Про наукову і науково-технічну експертизу: Закон України від 10.02.1995 р. № 51/95 -ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – N 9. - С.56.
6. Закон України „Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні” від 16.01.2003 р. За № 433- IV (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
7. Закон України «Про Державну програму економічного і соціального розвитку України на 2010 рік» від 20 травня 2010 року №2278-VI.
8. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 20 грудня 2005 року №3235- IV.
9. Постанова Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного і інноваційного розвитку України» від 13 липня 1999 року №916- XIV.
10. Постановление Верховной Рады Украины АРК от 22.12.2010р. № 121-6/10
11. Стратегия экономического и социального развития АРК на 2011-2020 годы
12. Постанова Кабінету міністрів України від 21.07.2006р. №1001 «Про державну стратегію регіонального розвитку на період до 2015р.».
13. Постанова Кабінету Міністрів України від 14.05.2008р. №447 «Про затвердження Державної цільової економічної програми Створення в Україні інноваційної інфраструктури» на 2009-2013 роки.
14. Постанова Кабінету міністрів України від 2.02.2011р. №389 «Про затвердження Програми розвитку інвестиційної та інноваційної діяльності в Україні».
15. Наказ Міністерства освіти і науки України, Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, Міністерства промислової політики України, Міністерства фінансів України, Національної академії наук України від “9” липня 2003 р.№ 442/279/180/298/449 Методичні рекомендації щодо розроблення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності галузевого та регіонального рівня.
16. Проект „Стратегії інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pir.dp.ua/uploads/StrategizInnovRazvitiyaUkr.doc
17. Федуллова Л.І. Інноваційна економіка : підручник / Л.І. Федуллова. – К. : Либідь, 2006. – 480 с.
18. Комеліна О.В. Стратегія трансформації інноваційно-інвестиційного простору України : теорія, методологія і практика : монографія / О.В. Комеліна. – Київ : ТОВ „ДКС центр, 2010. – 486 с.
19. Закон України „Про інвестиційну діяльність” від 18.09.1991р. за № 1560-XII (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
20. Гриньов Б. В. Аналізуємо проект нової редакції Закону України „Про інноваційну діяльність” /Б. В. Гриньов, В. А. Гусев [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.inno.kharkov.au/wpcontent/uploads/2009/05/ctatija1.pdf>
21. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної цільової економічної програми "Створення в Україні інноваційної інфраструктури" на 2009–2013 роки» від 14 травня 2008 р. N 447 // Урядовий кур'єр від 11.06.2008. – № 106.
22. Про спеціальну економічну зону «Яворів»: Закон України від 15 січня 1999 р. № 402-XIV // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – N 15. С. 82.
23. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – N 18. – С. 144.

References

1. Constitution of Ukraine // Lists of Verkhovna Rada of Ukraine (BBP of Ukraine), 1996, № 30, century 141.
2. A law of Ukraine is "On scientific and scientific and technical activity" from 13.12.1991p. for № 1977-XII (with changes and additions)[Electronic resource]. it is access Mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Law of Ukraine "On innovative activity" from 04.07.2002 after № 40 - IV(with changes and additions)[Electronic resource]. it is access Mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
4. Law of Ukraine "On the dedicated mode of innovative activity of technological parks" from 16.07.1999 after № 991 - XIV (with changes and additions)[Electronic resource]. it is Mode of доступу:<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
5. Law of Ukraine On scientific and scientific and technical examination: from 10.02.1995 № to 51/95 -BP // List of Verkhovna Rada of Ukraine. - 1995. - N 9. - C.56.
6. Law of Ukraine "On priority directions of innovative activity in Ukraine" from 16.01.2003 After № 433 - IV (with changes and additions)[Electronic resource]. it is Mode of доступу:<http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
7. Law of Ukraine "On the Government program of economic and social development of Ukraine on 2010" from May, 20, 2010 №2278 - VI.
8. Law of Ukraine "On stimulation of development of regions" from December, 20, 2005 №3235 - IV.
9. Decision of Verkhovna Rada of Ukraine "About Conception of scientifically-technological and innovative development of Ukraine" from July, 13, 1999 №916 - XIV.
10. Decision of Verkhovna Rada of Ukraine of АРК from 22.12.2010р. № 121-6/10
11. Strategy of economic and social development of АРК on 2011-2020
12. A decision of Cabinet of ministers of Ukraine is from 21.07.2006р. №1001 "About state strategy of regional development on a period to 2015p".
13. A decision of Cabinet of Ministers of Ukraine is from 14.05.2008р. №447 "About claim of the Government having a special purpose economic program Creation in Ukraine of innovative infrastructure" on 2009-2013 years.
14. A decision of Cabinet of ministers of Ukraine is from 2.02.2011р. №389 "About claim of Program of development of investment and innovative activity in Ukraine".
15. Order of Department of education and science of Ukraine, Ministry of economy and on questions European integration of Ukraine, Ministry of industrial policy of Ukraine, Ministry of finance of Ukraine, National academy of sciences of Ukraine from July, "9" in 2003№ 442/279/180/298/449 Methodical recommendations in relation to development of medium-term priority directions of innovative activity of branch and regional level.

16. Project of "Strategy of innovative development of Ukraine on 2010 - 2020 in the conditions of calls" [of globalization the Electronic resource]. it is access Mode: www.pir.dp.ua/uploads/StrategizInnovRazvitiyaUkr.doc
17. Phedulova I. And. Innovative of economy : textbook / of I. Phedulova. - K. : Lybid of', 2006. - 480 s.
18. Komelina O. In. Strategy of transformation of innovative-investment space of Ukraine : theory, methodology and practice : monograph / of O. Komelina it is Kyiv: LTD. "" of ДКС center, 2010. - 486 i.
19. A law of Ukraine is "On investment activity" from 18.09.1991p. for № 1560-XII (with changes and additions)[Electronic resource]. it is access Mode: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
20. Grinyv B. In. Analyse the project of new release of Law of Ukraine "About innovative activity" /of B. Grinyv, I. Gusev [the Electronic resource]. it is access Mode: <http://www.inno.kharkov.au/wpcontent/uploads/2009/05/ctatjya1.pdf>
21. Decision of Cabinet of Ministers of Ukraine "About claim of the Government having a special purpose economic program "Creation in Ukraine of innovative infrastructure" on 2009-2013 years" from May, 14 in 2008 N 447 // the Governmental courier of 11.06.2008. - № 106.
22. About the special economic area of "Sycamores" : Law of Ukraine from January, 15 in 1999 № 402 - XIV // of List of Verkhovna Rada of Ukraine. - 1999. - N 15. s. 82.
23. Economic code of Ukraine from 16.01.2003 № 436 - IV // of List of Verkhovna Rada of Ukraine. - 2003. - N 18. - C. 144.

Попова И.А. Проблемы и направления усовершенствования нормативно-правового обеспечения по стимулированию инновационной активности в Украине

В статье рассмотрены основные нормативно-правовые акты по стимулированию инновационной деятельности рабочих предприятий. Определена несогласованность обеспечения принципов государственной инновационной политики направлениям реализации государственной инновационной деятельности. Отмечены проблемы и направления усовершенствования нормативно-правового обеспечения.

Ключевые слова: *нормативно-правовые акты, концепции, стратегии, инновационная деятельность, научно-техническая сфера, образование.*

Popova I.A. Problems and ways of improving regulatory support to stimulate innovatsionnoy activity in Ukraine

In the article basic normatively-legal acts are considered to noo stimulation of innovative activity of working enterprises. Inconsistency of providing of principles of public innovative policy is certain to directions of realization of government innovative activity. Problems and directions of improvement of the normatively-legal providing are marked.

Keywords: *normatively-legal acts, conceptions, strategies, innovative activity, scientific and technical sphere, education.*

Попова І.А. – вчений секретар Луганської філії Інституту економіко-правових досліджень НАН України

Рецензент: **Заблудська І.В.**, доктор економічних наук, професор

Стаття подана 23.04.2013